

LIGA ROMÂNĂ

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

PENTRU

INTERESELE UNITĂȚII CULTURALE A TUTUROR ROMÂNILOR

APARE ÎN FIE-CARE DUMINECĂ

Anul II. — No. 39.

5 Octombrie, 1897.

O FORTĂREATĂ

A

NAȚIONALITĂȚII ROMÂNE

Situat între două împărății mari, Statul nostru nu-și poate permite luxul de a porni războiu în contra acestor vecini ai săi. El nu poate alimenta agitațiuni îndreptate în contra lor; el trebuie să se mărginească a întreține bune raporturi cu imperiile mărginașe și în privința revendicărilor naționale, el trebuie să aștepte momentul oportun. Politica sa exterioară se face actualmente în concordanță cu vederile cercurilor ce dirijază soarta Triplei Alianțe, prin urmare ar fi o inconsecință și o incorectudine, dacă Statul Român ar sprijini o mișcare de natură de a slăbi pe unul din factorii Triplei Alianțe, d. p. pe *Ungaria*.

Acest rezonament îl poți auzi astăzi de la cei mai mulți oameni politici din țară. Și nu se poate susține, că el nu ar părea logic. Dacă țara noastră merge cu puterile Triplei Alianțe, — precum se zice, și nimeni nu desminte aceste afirmațiuni — atunci e evident, că ea nu poate admite, ca una din aceste puteri aliate să fie combătută de aceiaș politică românească oficială, care a căutat și cultivă aceasta alianță. —

Cu alte cuvinte, cei ce ast-fel raționează

ajung cu fatalitate la concluzia, că agitația chestiunii naționale ar fi creînd dificultăți Statului nostru, și că în interesul siguranței noastre proprii, noi ar trebui să ne abținem de la manifestări anti-maghiare.

Ei bine, acest raționament din urmă nu e nici logic, nici politic.

E perfect adevărat, că politica exterioară a României nu se poate face în întruniri publice. De aceea, Liga d. p., nici-odată n'a căutat și nu vrea nici azi să influențeze această politică.

Dar dacă politica oficială a țării se mișcă în sfera Triplei Alianțe, urmează oare, că opiniunea publică română trebuie să rămână mută în fața violențelor dirijate în contra existenței naționale a unui întreg popor de trei milioane de Români ce se găsesc sub stăpînirea *uneia* din *multele* naționalități din Austro-Ungaria?

Dacă țara noastră merge mină în mină cu monarhia habsburgică, urmează oare că noi trebuie să renunțăm a da o mină de ajutor, un cuvînt de confortare Românilor de peste munți?

Slăbim astfel Tripla Alianță?

Dar aceasta nu e de loc adevărat. Pentru-că ast-tel cum e constituită, monarhia dualistă, *aliata noastră*, se găsește submi-

nată de primejdii pe cît de mari, pe atît de reale, și zadarnic ne trudem *noi* să stingem scînteii, cînd dincolo arde un foc năprasnic. *Acesta* trebuie stins. El însă nu se poate, stinge cît timp Maghiarii vor continua a fi copii răsfațați ai diplomaților de la Viena și de la Berlin.

«Dar ce putem face noi?» vor zice unii.

«Să abzicem de alianță și, să declarăm războiu?»

Nimeni dintre oamenii cari cunosc situația noastră nu poate cere guvernelor românești asemenea lucruri.

Se zice însă, ca guvernele noastre să intervină în mod amical și binevoitor. Poate, că ele au intervenit, dar fără succes. Și aceasta ar fi explicabil. Maghiarii sunt tari și mari și nu suferă asemenea intervențiuni.

În logică consecință, nu putem sîlui politica oficială a țării în nici una din aceste două direcții. Cei ce o dirijază și vor fi cunoscînd dificultățile, vor fi știind, de ce nu se pot angaja în o asemenea politică.

Dar dacă guvernele noastre nu pot face ceva real și de seamă în această chestiune, și dacă observațiunile lor amicale, — dacă *s'au făcut!* — sunt respinse, Românismul de aici și de peste munți trebuie să renunțe la orice acțiune, la orice luptă?

Iată ceea ce ar fi absurd!

Dacă raporturile internaționale și mai ales cele dinamice din Tripla Alianță fac

cu neputință, ca guvernele românești să poată convinge cercurile de la Berlin și de la Viena de enorma slăbire, la care este expusă Ungaria, din cauza naționalităților sale oprimate, Românii de dincolo și de aici au posibilitatea de a *dovedi, prin fapte reale*, că un membru al Triplei Alianțe e bolnav și trebuie vindecat de cronica sa boală, înainte de ce înprejurările externe ar reclama o desfășurare de forțe din partea sa. —

Cît timp Românii de peste munți și noi cei de aici am făcut *un mic început* de a demonstra veritabila situație a Ungariei, cercurile de la Viena și de la Berlin începă și ele a se ocupa de această chestie. A trebuit să încetăm *noi*, au încetat și ele!...

Dar ca să putem continua *opera de deșteptare* a celor ce par a dormi, nu ne rămîne, decît «*să ridicăm Liga la înălțimea unei inexpugnabile fortăreți de apărare a naționalității noastre.*»

Liga trebuie să devină personificațiunea opiniei publice române în această chestie. Ajutînd presa română de peste munți, sprijinind victimele românești ale șovinismului maghiar și ridicînd ast-fel moralul celor ce luptă, Liga contribuie la răspîndirea *luminii*, la descoperirea *adevărului*, la emanciparea Românilor subjugăți și ast-fel la consolidarea monarhiei cu care s'a aliat patria noastră.

CHESTIA ÎMPĂCĂRII ROMANILOR CU MAGHIARII

Cu fost, de la 1848 în coaci, în totdeauna Români și aici și peste munți, cari credeau cu putință o împăcare între Români și Unguri fără ca acești din urmă să fie *serios siliți* de un al treilea factor spre acest sfîrșit.

Vița acestor oameni nu a dispărut, nici aici, nici în Transilvania.

Cei mai mulți dintre acești connaționali ai noștri au intențiunile cele mai bune și sentimente cu adevărat românești, dar le lipsește cunoștința exactă a Maghiarismului și a situațiunii reale din Austro-Ungaria.

În timpul din urmă iarăş se vorbeşte foarte mult de probabilitatea unei împăcări între Unguri şi Români.

Mai ales vizita Regelui nostru la Budapesta a alimentat şi continuă a aprinde mereu discuţiunile în toate cercurile cari se interesează de chestia naţională.

Mai toţi cei ce cred în posibilitatea unei reconciliaţiuni a acestor două popoare au aşteptat şi aşteaptă rezultate practice de la vizita Regelui nostru, mai ales că unele expresii din toasturile schimbate cu acea ocazie se pretează la multe coniecturi, iar de coniecturişti, slavă Domnului, nu ducem nevoie.

Se fac subtile distincţiuni între cuvintele rostite, se cîntăreşte cu o minuţioasă îngrijire greutatea fie-cărei expresii, se fac analize filosofico-politice asupra însemnătăţii unui adiectiv sau a unei conjuncţiuni şi se reconstruesc, ca după un fel de noi hieroglife, «planuri» şi «hotărîri» închipuite. În cele două toasturi s'a vorbit de «popoare» şi de «State», «deci, şi care va să zică» «e ceva la mijloc» «trebuie să fie ceva.» Mai ales, că s'a pronunţat şi sacramentală frază de «amicizie durabilă şi strînsă.»

Cum să nu se pună în mişcare ori-ce fantasmă vie la auzul unor atît de «semnificative» proclamări şi solemne declaraţii? ! Dar oamenii mai pozitivisti nu pot înţelege asemenea interpretaţiuni.

Ori-ce cunoscător al situaţiunii, ori-ce om gînditor dar nepreocupat, ştie, că în toasturile Suveranilor, mai ales în timpurile noastre se pomenesc şi de «State» şi «popoare» şi prin urmare nu poate atribui unor simple vorbe mai multă importanţă, decît ce le revine.

Că Regele nostru doreşte o ameliorare a soartei Românilor din Ungaria şi Transilvania, e sigur, pentru că el ştie, mai bine decît ori-cine, importanţa chestiunii naţionale.

Dar patriotica dorinţă a Suveranului nostru rămîne platonice, pentru-că Români din Ungaria nu trăesc sub sceptrul Regelui României.

Că dintr'o parte sau alta se vor fi făcut oare-cari demersuri pe lîngă guvernul unguresc ca să deschiză Românilor din Transilvania măcar drum spre Camera din Pesta, e foarte probabil. Dar se vede, că Maghiarii nici astăzi nu vor să auză, decît de o capitulare a Românilor, şi încă de o capitulare fără condiţiuni.

Aceasta e cel puţin limbajul pe care-l ţine guvernul Bánffy în organele sale din Budapesta, şi tot acest răspuns îl dă el şi unor gazete germane — cari au abordat în timpul din urmă eventualitatea unei împăcaciuni.

În *Allgemeine Zeitung* din München s'a publicat mai deunăzi, din izvor «oficios maghiar» un articol, în care se spunea, că guvernul maghiar nu va face nici o sesiune Românilor din Transilvania.

La cite-va zile după aceasta, apare în *Berliner Tagblatt* o convorbire, pe care a avut-o un redactor al acestui ziar cu un «bărbat de Stat maghiar.» Şi acesta, probabil un membru al guvernului maghiar, sau d. *Szögyényi-Marich*, declară, că nici vorbă nu pdate fi de a se da Românilor o *carte blanche*, pentru că... etc. Ştim noi, de ce nu!

Acum în urmă, ne pomenim cu un articol în *Kölnische Zeitung*, scris probabil de d. *Jeszenszky Sándor*, la ordinul *Bar. Bánffy*, şi în care se spune, că Maghiarii stau pe punctul de vedere al drepturilor istorice, iar Români neavînd asemenea drepturi, nici nu trebuie să se gîndească la o politică concesivă din partea Maghiarilor. Aceştia, aşă susţine *Bar. Bánffy*, trebuie să-şi asigure hegemonia şi Români să se astîmpere.

Aceste articole, inspirate de *Bar. Bánffy*, care fusese primit la Budapesta în audienţă de Regele Carol, — sunt o elocuentă

dovadă, că zadarnic speră unii Români a putea îndupleca pe Maghiari, zadarnic se fac acestora temenele și li se satisfac oare cari trebuințe politice, — Maghiarii nu ce-

dează și nu vor ceda, cit timp o puternică mișcare românească și slavă nu îi va sili pe ei și pe susținătorii lor să cedeze.

GERMANII CONTRA UNGURILOR

Sub acest titlu găsim un prea important articol în vestita revistă germană *Die Zukunft* din Berlin, articol îndreptat în contra toastului rostit de Impăratul Wilhelm II la Budapesta.

Revista de care vorbim este un organ al elitei intelectuale din Germania. Conduasă de celebrul critic *Maximilian Harden*, revista aceasta săptăminală este un punct de întâlnire al corifeilor științelor și literelor germane. Ea publică articole de *Harden*, *Lujo Bretano*, *Schmoller*, *Paul Heyse*, *L. Gumplowicz*, *Lamprecht*, *Rosegger*, etc. Este în special o revistă pentru toate chestiunile ce agită vizita publică, știința și literatura.

Ei bine acest atât de însemnat și atât de răspîndit organ de publicitate critică foarte aspru toastul Impăratului Wilhelm II. Iată cite-va probe din acest senzațional articol care par-că i-a trăsnet pe vecinii noștri Unguri, așa că ei, în presa lor, răspund pe un ton exasperat și murdar.

*
*
*

Autorul arată mai întâi luptele Germanilor în contra hordelor de Maghiari cari, la venirea lor în Europa, făceau dese inșurtecțiuni în imperiul german și răspîndeau, prin barbariile lor, spaima și nenorocirea în preajma lor. Regele german *Oton*, care fu numit mai târziu cel Mare, strângînd rîndurile popoarelor germane, izbuti în sfîrșit

să bată și să nimicească, la 955, hordele bîrbare. După ce aceste «cete de tilhari» (*Räuberhaufen*) au fost învinse, Germania isprăvi cu năvălirile maghiare și asigură cultura europeană de sălbatica rapacitate (*wilde Raubgier*) a haimănelor păgîne venite din Orient; iar numele Domnului german, numele lui *Oton*, a celui ce a biruit pe Unguri trăește și astăzi, după vr'o mie de ani, în memoria recunoscătoare a poporului german. Trăește și astăzi acest nume, după ce într'o întunecată zi de toamnă, a cărei urmă ar trebui exterminată din analele Germanilor, un Impărat german a preamărit cu zgomot pe Maghiari, caracterul lor național și istoria lor !..

Autorul arată apoi caracterul juvenil al Impăratului și înclinările lui politice cari au provocat în opinia publică germană o «criză monarhică», și insistînd mai ales asupra curioasei oratorii a Impăratului, zice apoi:

«Dar nici odată, nici odată pînă acum, Impăratul n'a rostit un discurs care să fi dat prilej la mai multe îngrijiri, ca toastul pe care-l pronunță Wilhelm al II la masa festivă din palatul regal de la Buda. De astăzi nu mai e vorba de nuanțe, pe cari după gust și obicei le-ai dori alt-tel, ci în'reaga construcție de idei a oratorului este bazată pe premise cu deșăvîrșire false și nu poate sa reziste la lumina învățăturilor istorice și a sobrei realități.. Accasta trebuie s'o regretăm,

pentru că oratorul, inspirat de un frumos entusiasm, este tocmai Impăratul german, — ale cărui enunțiate publice ar trebui să fie lipsite de ori ce erori.»

Aci autorul pune în evidență reclama sgomoșoasă ce au înscenat o ziarele maghiare, pe baza acestui toast, pentru Ungaria și scoate una câte una la iveală inexactitățile și exagerațiunile de cari suferă numitul toast.

Impăratul rînduise pe eroul *Zrinyi* între eroii maghiari, ceea ce nu se poate explica alt-fel, după părerea autorului, decît că el n'a cetit despre acest erou decît *copilăreasca tragedie eroică* a lui *Körner*...

Tot ast-fel zeflemisește autorul fraza *moriatur pro rege nostro*, pe care Impăratul pretinde că ar fi rostit-o Maghiarii în fața Mariei Tereza.

Tot așa desminte autorul, cu dovezi concrete, aserțiunea Impăratului că Maghiarii ar fi fost fideli Casei de Habsburg.

«Maghiarii, de și în minoritate în țările Coroanei ungare, au exploatat și au ținut sub jugul lor pe toate cele l'alte națiuni de sub Coroana Sf. Ștefan și nu-și pot menține puterea, decît prin cea mai infamă corupțiune.

Fraza gazetărească, că Ungaria ar fi o țară liberă, este cea mai obrășnică șarlatanie (*der frechste Schwindel*). În această liberă țară, a cărei majoritate este lipsită de drepturi și degradată la o soartă de iloți, domină cea mai brutală violență în alianță cu o infamă înșelăciune și oprește, cu o inexorabilă cruzime, ori și ce respirațiune neplăcută aicei dominante.

În Austria și în mijlocul Sașilor ardeleni se știe mai bine de ce valoare este libertatea din Ungaria și acolo, unde d. *Lueger*, prin lupta sa în contra Ungariei a devenit cel mai popular om, se va fi cetit cu uimire și această frază a Impăratului german:

«Cu o simpatică admirațiune am însoțit

noi serbarea milenară, pe care credinciosul popor maghiar a serbat-o cu o surprinzătoare pompă în jurul regelui său.»

Cu o loialitate dar și cu o sinceritate fără reserve trebuie să spunem, că în momentul cînd Impăratul a rostit acest toast, el nu era reprezentantul sentimentelor poporului german.....»

* * *

Natural, că Maghiarii sunt furioși în urma acestui articol. Unele însă din gazetele lor sunt îngrijite și iau o altă atitudine. Iată d. p. ce zice *Magyarország*:

«Cetind cuvintele pline de ură ale revistei *Zukunft*, îmi aduc aminte de fondul nostru de dispoziție. Miniștrii noștri de externe, și prim-miniștrii noștri au primit, în timp de 30 de ani, douăzeci și unu de milioane de fiorini pentru acoperirea cheltuelilor de discrețiune. Cu 700.000 fiorini pe fie-care an s'ar fi putut, cred eu, organisa un ast-fel de birou de presă, care să fie capabil a dirija opiniunea națiunilor culte despre noi într'o direcțiune justă (!)

«Cîți-va dintre membrii emigrațiunii maghiare s'au organizat, sub conducerea *Baronului Nicolae Iosika*, în scopul de a deștepta simpatiile popoarelor pentru aspirațiunile patriei noastre.

«Acești exilați erau pribegisăraci, ruinați, cari trebuie să-și agonisească pîinea de toate zilele. Nu aveau nici bani, nici legături oficiale. Puterea nu punea preț pe cuvîntul lor. Sprijin ei nu găseau la nici un organ al guvernului.

«Din contra. Bănuiala îi însoțea la fie-care pas. Ei duceau o viață modestă; plină de acea mistuitoare nesigurantă ce caracterizează viața ori cărui exilat politic.

«Aveau să lupte în contra îndoelilor pe cari le au în tot-d'a-una apărătorii ordinii stabilite în potriiva elementelor rebele.

«Dar ei au biruit toate aceste dificultăți. Scopul lor a fost ajuns. **Ei au virit ches-tiunea maghiară între problemele ce așteptau o soluțiune.**

«Ei au adus la lumină dreptatea na-țiunii noastre.

«De aci încolo reputațiunea, onoarea și dreptatea noastră nu mai aveau nevoie de a fi eluptate, ci *menținute*. Spre acest sfir-șit, ne-am fi putut folosi de mijloacele e-ficace ce ni le dădea pozițiunea de mare putere a monarhiei noastre.

«In locul expatriaților, nesiguri de posi-țiunea lor, săraci și părăsiți, ne-am pomenit că avem ambasadori, consuli, meniți să represinte și să apere interesele noastre.

«Ce au făcut aceștia?

«Am fi noi oare mai rău situați, dacă am fi încredințat dușmanilor noștri conju-rați reprezentarea intereselor noastre și biroul nostru de corespondență?

«Iată-ne acum: **Valahii și Sașii ne-au bătut pe toate liniile** — în Italia, în Franța și în Germania. Cu oarbă mindrie să nu ne amăgim. Așa este, cum zic eu: **Ne-au bătut.** Și tot sprijinul autorităților și isvoarelor de bani ale Statului puteau să ne fie de folos. Iar priviți jur împrejur. Nu avem nicăeri vr'un prieten. *Națiunile*

mici ne vrăsc, iar cele mari ne dispre-țuesc.

— «Din această nefavorabilă situație toastul Impăratului german a ridicat (!) națiunea noastră. Acest discurs a fost splendoare în întuneric. Judecată asupra calomniilor.

Dar bine să băgăm de seamă. Cu vremea, splendoarea se stinge și judecata se dă uitării.

«Guvernul să nu aștepte cu gura căs-cată, ca Impăratul german să vină la noi din cînd în cînd spre a ne apăra repu-tațiunea noastră națională. **Legea, bugetul și pozițiunea de putere, sunt mijloace efective ce stau la dispoziția guvernului.**

«Guvernul să utilizeze, cu patriotic zel, aceste mijloace. Numai așa va putea el să consolideze pozițiunea noastră morală și politică în relațiile internaționale.»

* * *

Iată cum se gîndesc Ungurii să pareze loviturile ce le dă, din cînd în cînd, drep-tatea și adevărul.

Dar noi oare nu ar trebui să ne reorganizăm?!.....

Iată evidentă, ca lumina zilei, trebuința și datoria ce o are fie-care Român de a da sprijin Ligii Culturale!

ADESIUNI LA MITINGUL NAȚIONAL

(Urmare și fine)

Brăila.

Subsemnații cetățeni români din Bră-ila, declarîndu-ne solidari cu atitudinea României libere și neoficiale, protestăm e-nergic și cu astă ocaziune, contra dăinu-irei și înăsprirei sistemului barbar și ne-permis de legile umanitare, cu care gu-vernul maghiar lucrează pe față, pentru desnaționalizarea fraților noștri, căzuți in-voluntar sub dominațiunea ungurească!

Protestăm asemenea contra hegemonie și tendinței de supremație nemotivate și nejustificate ale națiunii maghiare, ridicată eri din cenușa, absolutismului.

Mai protestăm cu aceiași energie și contra atitudinii josnice și nedemne, cu care presa oficioasă maghiară tratează și azi cauza dreaptă a fraților noștri subju-gați.

Declarăm sus și tare, că n'am încetat și nu vom înceta un moment măcar de a

da concursul nostru moral și material simpaticeilor conducători ai Ligii noastre culturale, pentru salvarea cauzei naționale și pentru realizarea unității culturale și naționale a tuturor Românilor!

În același timp exprimăm speranța, că justele și temeinicile aspirațiuni ale Românilor, în curând se vor realiza.

G. Avesalon, I. Șerbescu, D. C. Panțu, C. C. Panțu, C. Georgescu, I. Negulescu, C. Georgescu, S. Ionescu, N. V. Perlea, I. G. Sassu, P. Gheorghiu Bufeș, G. G. Perlea, S. Belloiu, R. Vasilescu, N. I. Popescu, D. Georgescu, Nicolae Iaja, C. D. Ciurcu, G. Stoaia.

Buzău.

Subsemnații cetățeni ai Buzăului, salutăm cu bucurie marele miting, ce se va ține în București la 21 Septembrie a. c. și ne asociăm din toată inima la protestul ce se va face în contra dăinuirii sistemului de maghiarizare și de prigonire, menținut și înăspriț de guvernul maghiar.

Este o rușine pentru Europa civilizată că la sfârșitul veacului al XIX-lea mai adăpostește la sinul ei pe «cavalerescul» popor, care atentează cu atîta furie la limba și viața celer trei milioane de Români!

Apa trece, petrele rămîn!

D. G. Gherman, Dr. Bianu, Emil Teodoru, Dumitru F. Vasiliu, N. Sărățeanu, St. Anastasiu, I. Bărbulescu, N. Ștefănescu, G. Georgescu, V. H. Stinghe, C. Bodeanu, Ioan Stoicescu, I. Bodeanu, N. I. Adamescu, St. Vasilescu, C. Zalin, D. I. Burlea, I. Dumitrescu, Stoian Stoicescu, Teodor Teodorescu, Ioan Rășcanu, D. Filipescu, frații Hanagea, D. Paraschivescu, G. Iliescu și Gr. Rășcanu.

Pitești.

Astăzi 21 Sept. 1897, neputînd participa prin viua noastră prezență la acest miting de simpatizare pentru cauza fraților noștri români din Transilvania,

Vă rugăm a fi D-voastră interpretul simțămintelor localității noastre, dînd lectură și alăturății noastre protestări.

Comitetul Ligei culturale, Secția Pitești Argeș.

Președinte: Colonel *A. Papadopol*, vicepreședinte: (nedescifrabîl) membri *Ion P. Comăneanu*, secretar: (nedescifrabîl) casier: *Sofroniu P. Popescu*.

Pitești.

Șovinismul maghiar a luat atîta avînt și cauza fraților noștri din Transilvania, prin cutezanța uimitoare a persecutorilor, e atît de înfrîntă încît astăzi am fi criminali față cu neamul nostru, dacă nu am uni protestările noastre cu ale întregii țări contra opresorilor. Odinioară protestările întregii suflări românești atrăseseră atențiunea opiniunii publice generale europene asupra dreptei și sfînteii cauze a fraților noștri de peste munți; astăzi trufia maghiară dă notă după persecuțiunile îndreptate contra fraților noștri, că opinia publică are aiurea îndreptată preocuparea sa, iar șovinismul maghiar triumfează contra existenței fraților noștri.

Să lucrăm prin toate căile, spre a dovedi lumii civilizate, că opresorii fraților noștri vor a desnaționaliza peste 3 milioane de Români, cari supuși fideli Regelui lor și legilor țării lor, nu pot trăi liberi pe pămîntul scaldat cu sîngele lor și hrănit de secole cu carnea și oasele lor și ale părinților părinților lor.

Unim dar strigătul nostru cu al vostru, cu al întregii suflări românești, spre a fi audît pretutîndinea, spre a fi știut: că nedreptatea și arbitrarul nu sădesc dragostea și armonia dintre popoare.

Colonel A. L. Papadopol, Ioan P. Comăneanu, G. Docsache, G. I. Demetrescu, Nicolae Brînzeu, Virgiliu Lupescu, D. N. Zota, Traian Boerescu, N. Alexandrescu, Pr. Gr. Popescu Economu, Ioan Purcăreșcu, I. Iliescu, M. Micescu, Eftimie Ionescu, Vasile Rusescu, Mihai Popescu, Al. Fistiropol, avocat, Nae Predescu, Ioan L. Furcărescu, Orghidan, Chiotu, G. Popescu, I. Meosocescu, Sofrone P. Popescu, H. C. Furonescu, Teodor Rădulescu, B. Săcărescu, Nicolae Ionescu, Em. I. Căprescu, Lambriu P. Purcăreanu, Ilie Bucur Cerbu, Ioan Oancea, Ioan Voicu, Emil Coppescu, Mihail I. Glatișanu, Gh. D. Nicolescu, Th. Giurescu, Th. Munteanu și unul nedescifrabîl.

Berlin, 26 Sept. 1897.

Domnule Președinte,

Vă rugăm să primiți împreună cu onor. Comitet felicitările și expresiunea entuziasmului nostru pentru atitudinea energetică și la timp venită a Ligii. Luptând să dați mișcării astă direcțiune demnă și ferită de influențe vătămătoare ei, veți fi urmați cu încredere și vă veți asigura titluri neperitoare la recunoștința românilor.

Studentii români.

(Intruniți în scopul acesta, în ziua de 7. Oct. 1897, Berlin.)

Domnule Președinte,

Primiți vă rog, mulțumirile mele călduroase pentru bărbăția și înalta pricepere cu care v'ați pus pe lucru pentru a da Ligii culturale române un avânt nou și precum sperăm cu toții de astă dată statornic.

Profit de ocazie pentru a vă comunica, că am luat, împreună cu câțiva prieteni, inițiativa reînființării Secțiunii de aici, nădăduind s'o vedem așezată în curind pe base cit mai solide.

Primiți, domnule Președinte, încredințarea distinsei mele considerațiuni, precum și a devotamentului celui mai sincer de care este capabilă o inimă românească.

Gh. Secășanu

Tulcea, 28. Sept. 1897.

O DISTINȚIUNE FUNESTA

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Comitetul național al tinerimii noastre universitare convocase pentru Duminica trecută o a doua întrunire națională în Sala Hugo. În fața unui public foarte numeros au vorbit d. C. Disescu, profesor de drept constituțional la Universitatea noastră, d. L. Caragiale, distinsul nostru literat, și trei tineri universitari, domnii V. Miculescu, G. Tamara și V. I. Cancicov.

Discursul care a dat nota întrunirii a fost rostit de d. Disescu.

Chestiunea principală tratată în acest magistral discurs era: decorațiunea d. Ieszenszky, fost procuror general la Cluj, și actual șef al Secțiunii Naționalităților la ministerul unguresc de interne.

Dacă lumea adunată, cu toate rugămintele oratorului de a nu-l întrerupe cu aplausele, nu putea să se stăpânească și izbucnea mereu în aplause cu adevărat frenetice, aceasta dovedește negreșit nu numai

că d. Disescu este un orator de trunte, ci că cuvintele sale răspundeau simțimintului obștesc.

Și nu numai publicul de la acea întrunire, nu numai o seamă de cetățeni ai capitalei, ci, putem zice, tot ce este Român inteligent în această țară a fost și este adânc deprimat de distincțiunea sensatională de care fu împărtășit d. Ieszensky.

Iar dacă noi, cei de aici, stăm uimiți în fața acestei distincțiuni, ce trebuie să simtă nenorocirii noștri frați de peste munți?

Cum se vor fi simțind ei la vestea, că cel mai furios și neîndurat dușman al neamului românesc a fost decorat cu *Coroana României*? !

După vocea ziarelor românești din Transilvania nu ne putem face decît o închipuire palidă despre gradul de consternare și de deprimare ce a cuprins pe Românii de-acolo. Nu există condei care să fie capabil a descrie durerea fraților noștri în aceste momente!

Care e motivul pentru care d. *Ieszenszky* a fost decorat cu un înalt ordin românesc?

Ca să răspundem la această întrebare, trebuie să ne gândim la funcțiunea actuală și la faptele deja săvârșite de acest domn.

Dar știm cu toții ce funcție ocupă el și cunoaștem isprăvile sale. Ei bine, pentru aceste isprăvi a primit d. *Ieszenszky* *Coroana României*.

Așa se întreabă azi fie-care Român de peste munți și de aici, și inima i se strânge când trebuie să-și dea răspuns, și nici noi nu găsim un răspuns în aceste momente.

Avem însă conștiința, că scumpă plată au să plătească Maghiarii pentru parada ce o fac ei astăzi cu *Ieszenszky*, simbolul fanatismului lor de rassă.

Nimeni nu-i poate opri a se lăuda în gură mare, că distincțiunea românească acordată acestui dușman conjurat al Românilor, ar fi însemnând o victorie a diplomației lor.

Indignarea neamului românesc este însă

ea singură o dovadă, că nu au Maghiarii destui *Ieszenszky* spre a pune capăt mișcării românești.

Mai vie și mai conștientă ca ori și când este azi pornirea Românilor în contra Maghiarilor, și astfel tocmai contrarul se întâmplă de la ceea ce așteptau Maghiarii în urma celor petrecute în vremea din urmă.

Ori cât de mahiavelnică ar fi diplomația maghiară, ori cât de fanatică ar fi înverșunarea lor, ele au să se zdrobească de rezistența de granit a drepturilor și a energiei noastre naționale.

N'au trecut decît cîteva zile dela această pretinsă izbîndă a poliției maghiare, și domnii *Bánffy*, *Ieszenszky* și soții lor vor fi simțit deja, că victoria lor e victoria lui Pirhus.

In curînd se vor convinge ei că falsă le-a fost bucuria, — și regreta-vor ziua, în care șovinismul maghiar se fălea a fi împodobit cu un ordin național român!

Vega.

MIȘCAREA NAȚIONALĂ

Cu elementară putere izbucnește azi din nou puterea de viață a neamului românesc.

Dușmanii noștri seculari stau zăpăciți și fără de cuvînt în fața puternicului curent național ce se observă la noi în țară și care rupe, ca o forță a naturei, toate zăgazarile, toate opreliștele ce i se îngrămădiseră în cei din urmă doi ani în cale.

Ca o lavină din piscurile Alpilor se întinde mișcarea națională și prăbușește toate ignomiile și toate legendele stupide pe cari

adversarii cauzei naționale le iscodiseră în vremea din urmă.

Nu este azi suflare românească ce nu s'ar simți învigorită și mîndră de noul avînt al luptei noastre; nu este om, în toată firea, care nu ar sta uimit și plin de admirare în fața sănătății ce se oglindește în atitudinea atît de energică și însuflețită, dar cu toate acestea serioasă și demnă a poporului român.

Trebue să fie o forță nesecată de viață în acest popor, trebue să fie un profund sentiment de mîndrie și de demnitate în sufletul său, căci numai astfel se poate

explica formidabila și salutara reacțiune pe care au produs-o îngînfarea și grandomania maghiară în toate straturile populațiunii noastre.

Cele două mari mitinguri naționale din București au avut un imens succes și toată lumea urmărește azi cu îndoit interes și cu cele mai bune sentimente acțiunea națională condusă de Ligă și de brava noastră tinerime universitară.

Pe fiecare zi sosesc zeci de scrisori de felicitare la adresa Comitetului central pentru tăria, înțelepciunea și căldura cu cari este condusă această mișcare.

Perfecta armonie și dragostea ce domnesc în sinul Comitetului, încrederea frățească dintre membri față cu putință să sperăm într-o eră de înălțare fără precedent a sentimentului național.

Toată lumea se terește azi ca de toc de ori-ce politică militantă în chestiunea națională, și cu o profundă satisfacțiune trebuie constatat, că Comitetul central stăstreajă neadormită ca Liga să fie menți-

nută în sferile înalte ale patriotismului serin și comun fiecărei inimi românești.

Nici-o dată, de cînd există Liga, n'a existat o mai perfectă și binefăcătoare omogenitate de vederi între Români în privința chestiunii naționale.

Noua mișcare națională a început astfel sub cele mai fericite auspicii și toate împrejurările ne îndreptătesc a crede, că sprijinită cu inima și cu fapta, această mișcare are să dea de astădată succese positive.

După mitingurile din București, se începe acum o nouă serie de întruniri naționale în orașele principale ale țării.

Cetitorii noștri găsesc în această privință informațiuni speciale în altă parte a Revistei noastre.

Să răspundem deci cu toții la inițiativa energică și demnă a Ligii și să punem cu toții umărul, pentru că tăria noastră adevărată nu rezidă, decît în solidaritatea noastră a tuturor.

Deci: *Înainte!*

Un Ligist.

CRONICA GENERALA

UN BUN ÎNCEPUT

Ultimile evenimente au trezit, ca prin minune, cele mai adînci sentimente patriotice în noi toți. Mîndria noastră se revoltă în fața uneltirilor maghiare și fiecare Român integru își dă azi seamă de situație. În această ordine de idei e caracteristică următoarea scrisoare, adresată d-lui Președinte al Ligii:

Domnule Presedinte,

Fiind membru în Secțiunea Ligii din

Iași, și strămutîndu-mă de cite-vă luni la Huși, unde Liga nu are Secțiune, vă rog să bine-voiți, a dispune să fiu înscris ca membru în Secțiunea Ligii din București cu cite 100 lei anual, sumă, pe care mi-am permis a o trimite zilele acestea, la adresa d-stră pe anul I.

Bine-voiți domnule Președinte, a primi asigurarea înaltei mele considerațiuni.

Monasterianu.

Huși, 28 Sept. 1897

MITINGURILE STUDENȚEȘTI DIN PLOEȘTI ȘI CRAIOVA.

Mișcarea națională ia un avânt din ce în ce mai mare. Entusiasta noastră studențime universitară va ține Duminică la 5 Octombrie două întruniri de protestare: una în Ploești și alta în Craiova. În ambele orașe s'au făcut mari pregătiri pentru reușita întrunirilor.

Vor veni din toată Prahova delegațiuni din partea Secțiunilor Ligii și a diferitelor societăți cu drapelurile lor pentru a se întâlni în sala liceului din Ploești și a protesta față de ultimele atacuri ungurești.

Mii de manifeste au fost împărți zilele acestea, atât din partea Comitetului Ligii din Ploești cât și din partea Comitetului național studentesc. Iată manifestul tinerimei universitare:

Cetățeni Ploeșteni,

Nici odată chestiunea noastră națională nu s'a găsit într'o fază mai critică decît cea de astăzi.

Na trecut o lună de la vizita Regelui nostru în capitala Ungariei și vecinii noștri maghiari, drept recunoștință, s'au pornit cu o îndoită furie contra fraților noștri, cari nu vor cu nici un preț să renunțe la existența lor națională.

Nar fi de demnitatea noastră de Români liberi, ca să rămînem nepăsători în fața acestei situațiuni grave ce s'a creat neamului românesc!

De aceea credem că ne îndeplinim o sfîntă datorie, convocîndu-vă la o

Intrunire națională

care se va ține Duminică 5 Octombrie, ora 2 p. m. în sala de jos a liceului local.

Comitetul național studentesc.

La Craiova întrunirea promite a fi tot așa de splendidă. Toate secțiunile Ligii din Oltenia și anume: secțiunile T.-Severin, T.-Jiu, R-Vîlcea, Caracal, Corabia, Calafat, Drăgășani și Strehaia, vor participa prin delegațiuni numeroase la demna manifestațiune.

Intrunirea se ține în vasta sală a Tea-

trului. Național, decorată admirabil cu steaguri tricolore și ghirlande de brazi.

Cetățenii sunt convocați printr'un călduros apel al Ligii, Secțiunea Craiova, precum și prin alăturatul manifest al tinerimii universitare:

Cetățeni Craioveni,

Nici odată tendințele agresive ale Ungurilor în contra Românismului, nu s'au manifestat mai puternic ca acum,

Exaltați peste măsură de laude nechibzuite, au crezut că a sosit momentul pentru a sfîrși cu frații noștri, cari nu vor să-și piardă naționalitatea.

Au falsificat rostul vizitelor de politețe de la Pesta, pentru a decreta singerea legitimei mișcări a Românilor.

Au răspuns excesivei delicatețe a Suveranului nostru, prin cea mai mare impertinență posibilă supunîndu-i spre decorare pe cel ce încarnează ideea șovinismului maghiar, pe inamicul cel mai manifestat al nostru.

Au trimbitat pacea cu noi și în acelaș timp nu s'an oprit să ne sfideze cu noi întemnițări și cu noi atacuri.

Cetățeni Craioveni,

O protestare unanimă se impune și voi cari ați știut să răspundeți cu demnitate și bărbăție, ori de cîte ori s'a adus vre-o lovire neamului românesc, veți ști și de data asta să vă roștiți cu hotărîre.

Suntem siguri că veți participa în număr mare la

Intrunirea națională

ce va avea loc Duminică 5 Oct. la orele 2 p. m. în sala teatrului dînd ast-fel cea mai elocuentă probă că nu permiteți nimănui a nesocoti un singur moment popor lipsit de conștiință națională.

Comitetul național studentesc.

Din parte-ne dorim tinerimei universitare, reușită în lupta sfîntă pe care cu atîta foc au redeschis-o și pe care o conduc cu atîta bărbăție.

SÎRBIILE DESPRE VIZITA DE LA PESTA

În numărul său de la 2 Octombrie, «*Branik*», ziarul partidului liberal sîrbesc din Ungaria, al cărui șef este *Dr. Polit*, publică și el un prim-articol intitulat: «*România și Tripla Alianță*», în care comentează vizita Regelui Carol în Budapesta. Foaia sîrbească zice între altele:

«Sunt deja câți-va ani de cînd România s'a apropiat de Tripla Alianță. La început nu ca membru al ei, ci mai mult se pare, că caută numai ocrotire la Tripla Alianță pentru cazul dacă în Orient s'ar naște conflicte, ast-fel că România ar fi tîrîtată și ea în vîrtejul întîmplărilor. Se credea, că România voește să se preserve de vr'o invazie din partea Rusiei, ast-fel ca să nu fie silită de a vărsa singele cetățenilor săi pentru interese străine.

«Mai tîrziu însă poziția României a devenit mai lămurită. Astăzi se observă, că România a intrat pe deplin în Tripla Alianță și nu încapă îndoială, că a luat asupra-și și unele îndatoriri pentru cazul, dacă s'ar întîmpla conflicte în Orient»...

«*Branik*» vorbește apoi de poziția geografică a României; de visita Impăratului-rege Francisc Iosif la București; despre legătura între această vizită și cea de la Budapesta a perechei regale române. Apoi continuă:

«Actualul rege al României este un domnitor plin de caracter, cu înalte însușiri intelectuale și conștiincios. El nutrește rîvna nobilă de a înainta poporul său pe calea progresului. Statul român îl va pomeni în tot-d'a-una cu recunoștință. El a creat din aproape nimic ce era armata română; el a ridicat vaza Statului român. Crescut în spirit german, el nu știe decît o singură chemare: că omul trebuie să-și facă datoria în ori-ce împrejurări, și el și-a îndeplinit datorințele lui de domnitor, timp

de trei-zeci de ani, în mod cinstit și exemplar.

«Lucru cunoscut, că Rusia a săvîrșit o mare greșală după războiul ruso-turc, luîndu-i României Basarabia mănoasă și dîndu-i în schimb Dobrogea cea mlăștinoasă.

«O asemenea nerecunoștință se ține multă vreme minte.

«Și cu toate acestea cu greu ne vine a crede în statornicia politicii române.

Prietenia între Români și Maghiari nu poate fi sinceră. Față cu politica șovinistilor noștri contrastele prea sunt înăsprite. *Mai întîi ar trebui ca guvernul maghiar să-și schimbe politica față cu naționalitățile, și numai atunci se va putea vorbi despre o prietenie statornică între Români și Maghiari.* *Nemulțumirea poporului românesc nu se poate împăca cu politica șovinistilor maghiari.*

«*Cîtă vreme dăinuiesc actualele stări, însuflețirea publicului maghiar pentru regele român n'are să schimbe întru nimic raporturile între națiunile maghiară și română.*»

LA MORMÎNTUL DUOR PANSLAVIȘTI

Zilele trecute au fost desgropate osămintele lui Bartolomeu *Kopitar* și ale lui *Vuc Ștefanovici-Caragici*, din cimitirul din Viena spre a fi transportate unele la Lăibach, iar celelalte la Belgrad.

Kopitar și *Caragiaci* sunt morți de mult. Ei erau doi *apostoli ai ideilor slave*. În scrierile lor celebre vibra coarda Panslavismului.

S'a întîmplat, că acești doi Slavi s'au moară și să fie înmormîntați în Viena. Patria lor cere astăzi onoarea de a păstra în sinul ei osămintele unuia și altuia.

Ceremonia de exumațiune s'a făcut în prezența primarului Vienei, *Dr. Lueger*,

și a unui mare număr de bărbați distinși din Serbia și din părțile slovene ale Austriei. (*Kopitar* era Slavon din Sudul Austriei).

Primarul Vienei a ținut cu ocazia aceasta o prea frumoasă cuvîntare în care apreția meritele acestor doi scriitori pentru știință.

E mișcător și semnificativ acest pasaj din discursul d-lui *Lueger*:

«E natural, ca Vienzii să-și ia rămas bun de la rămășițele mortuare ale acestor bărbați, de vreme ce poporul dorește să le așeze în țărîna patriei lor. Și astfel fie duse aceste două coșciuguri spre a fi înmormîntate în pămîntul patriei și spre a fi mărturii, că cel puțin pe *un tărîm* tot există pacea: *pe tărîmul științelor*. Le zic deci și eu: să se odihnească în pace în țărîna strămoșească!»

Cu toate, că acești doi Slavi erau adversari ai Germanilor, iată cum respectă marea comună Viena cenușa lor!

Fie-ar cu putință asemenea lucru la Budapesta ?!

POLONIZMUL ȘI RUSISMUL

Se credea, că în urma vizitei Țarului Nicolae II la Varșovia soarta Polonilor se va ameliora, naționalitatea lor va fi scutită de vexațiuni.

Pînă acum nimic *serios* în această pricină.

Ba unele simptome recente par-că indică o schimbare în tactica binevoitoare ce i se atribuea guvernului rusesc față de Poloni.

Guvernul Poloniei rusești, *Imeritinschi*, a dat strașnică poruncă tuturor organelor să administrative să nu care cumva comunice în limba poloneză cu supușii polonezi ai Țarului.

Acum de curînd se vestește, că guvernatorul a oprit pe copii Evreilor din Polonia rusească să învețe polonește, ceea

ce speră mult pe Poli, pentru că între aceștia și între Evreii din Polonia există o pretinsă comunitate de sentimente naționale poloneze.

O ALTA VOCE GERMANĂ

Ziarul *oficial* (nu *oficios*) pentru provincia Prusia răsăriteană «*Ostpreussische Zeitung*», în numărul său de la 1 Oct. scrie:

«Era de prevăzut, și noi am fost prezis cu cea mai deplină precisiune, că liberalismul maghiar va exploata prezența Impăratului Wilhelm la Budapesta pentru scopurile politicii sale de toate zilele cu totul dușmănoase germanismului. Maghiarii sunt meșteri în arta de amăgire politică și, durere, se pare, că focul artificial al solemnităților aranjate de ei a întunecat la noi în imperiu, în multe locuri privirea limpede asupra poziției noastre față cu fii lui Arpad.»

«Cetînd în zilele din urmă vr'o foaie liberală germană din imperiu, ar fi putut cugeta cine-va că, interesele Germanismului în Ungaria nicăeri nu sunt așa de bine păzite, ca la cavalerescul popor al Maghiarilor. Conaționalii noștri însă din imperiul dunărean o știu mai bine: ei în ori-ce clipă au prilej a cunoaște cavalerismul acestor Huni de pe adevărata lui față. Dar, durere, în înclinarea lor cosmopolită a liberalismului german (mai bine zis a evreo-liberalismului. — Trad.) este odată înrădăcinat, că nici odată el nu este în stare a cunoaște sigur punctul de vedere național.

Pentru cîte diferite curente nu s'au entusiasmat acești oameni! Pentru Francezii pe timpul lui Napoleon; pentru Polonezii cei nobili; pentru Grecii moderni, pentru adevăratele drojdii ale Orientului. Numai pentru propriul său popor german și pentru mărirea sa nu știe să se înflăcăreze liberalismul german nici odată la timp potriyit.

Si ast-fel azi ne însufletește pentru «Unguri», recte Maghiari.»...

Desvoltind apoi ideia mândriei naționale iarul prusian stăruiește asupra cultivării ei în inimile tinerimei germane, ceea ce de netăgăduită trebuință față cu «provocarea nepomenită, ce se cuprinde în salutul telegrafic, pe care studențimea ungară, adică maghiară, l'a trimis colegilor din Berlin și în care, se zice: «însuflețiți de cuvintele pătrunzătoare la inimă» ale tînărului, cavalerescului vostru împărat viteaz, sărbătorim alianța intimă între inimele germane și ungare».

«Noi zicem, că acest salut telegrafic este o provocare nepomenită a studențimii germane și anume din două motive:

«Intiiu, fiind-că le denegăm Maghiarilor dreptul de a vorbi despre o națiune ungară. Tot atit de puțin există o națiune ungară, cum nu există națiunea austriacă, atit dincoace cit și dincolo de Laita noi nu cunoaștem decit o națiune germană, iar alătura de ea o amestestecătură împestrată de diferite neamuri mai mult sau mai puțin interesante dintre care nici unul n'are cultura sa proprie. Din cele nouă-spre-zece milioane de locuitori din Ungaria numai șapte milioane sunt Maghiari, respective Evrei maghiarizați, iar restul sunt Români și înainte de toate Nemți.»

«Al doilea, le denegăm studenților maghiari și jidano-maghiari dreptul de a vorbi, peste capetele studențimii germane din Ungaria, despre o alianță intimă între inimele ungare, resp. maghiare, și cele nemțești, răsp. germane din imperiu. Studențimea germană împreună cu partea politicește matură a națiunii germane se știu una în cugete și simțiri cu frații lor germani din imperiul dunărean; ea, fără ori-ce îndoială, va da singurul răspuns posibil importunei dragostiri maghiare, anume: «Nainte de a cuteza să vă îmbulziți între noi și frați noștri germani, aduceți-vă cu

respect și modestia cuvenită aminte, că tot și toate ce posedati, aveți a le mulțami moravurilor germane!»...

Articolul amintește apoi două dovezi din cele mai recente despre dragostea maghiară pentru limba și spiritul german, anume: dispozițiunea ministrului de culte Wlassics că lucrările și scrierile învățaților maghiari să fie cunoscute lumii mari prin limba franceză, iar nu prin cea germană; și apoi articolul lui *Beksics*, în care pledează tot pentru cultivarea limbei franceze în locul celei germane. Pe urmă continuă:

«Aceste flecării bombastice devin într'adevăr respingătoare, cind știi cum se prezintă în realitate «știința maghiară»: ea nu este alt-ceva, în toate operele ei, decit o compilație din cărți germane, sau o simplă traducere, se înțelege fără indicare de izvoare. Dacă Maghiarii nu voesc să știe nimic de această «cultură diformă», e treaba lor; dar, zicem cu toată hotărîrea, să ne slăbească acești semi-asiati cu sărutările lor frățești, pe cită vreme toate opintirile lor țintesc a sugruma naționalismul în frații noștri din Ungaria.

«Numai eri am expus, că după părerea noastră, imperiul german n'ar putea urma politică mai greșită, decit a conchide din alianța austro-germană, că trebuie să aducem jertfă naționalitatea germană din împărăția dunăreană politicii noastre externe. N'am ști într'adevăr, ce rost ar avea atunci pentru noi întreaga alianță. N'avem lipsă a ne jertfi de dragul nimănu și mai puțin de dragul Maghiarilor, căci aceștia au mult mai mare interes la Tripla Alianță decit imperiul german: ea este cea de pe urmă pavază, care ocrotește Statul maghiar de peirea prin slavism. Tocmai fiind-că alianța între Germani și Maghiari este cea mai firească din lume, avem dreptul, de a cere respectarea naționalității germane în Ungaria.»

ADMINISTRAȚIE GERMANĂ LA CAILE FERATE ROMÂNE?

Un amic al revistei noastre ne trimite o scrisoare, în care ne arată, că sistemul lui *Strussberg* de a se face o parte a administrației căilor noastre ferate în nemțește subsistă și astăzi.

Pentru expediția de mărfuri se face, precum se știe, așa numite *scrisori de trăsură* (frahturi). Ei bine, blanchetele acestea, menite numai și exclusiv pentru traficul în lăuntru țării, se tipăresc și astăzi în românește și în nemțește.

Intrebăm și noi, dinpreună cu abonatul care ne scrie în această privință, ce rost mai are acest *text german* la expediția de mărfuri înăuntru hotarelor României? Nu poate fi la mijloc, decât o învechită neglijență și administrația C. F. R. ar trebui să ia măsuri, ca această stare de lucruri să înceteze, pentru că nu ne face cinste.

GERMANI DESORIENTAȚI

«*Ostdeutsche Rundschau*», organul irredentiștilor germani din Austria, cari fac politică sub conducerea d-lui *George cav. de Schoenerer*, a găsit de cuviință să atace în timpul din urmă de repetite ori pe Români din Bucovina, pe cei din Transilvania, precum și revista noastră.

Causa acestor atacuri este, că Români bucovineni sprijinesc politica guvernului austriac și nu găesc în istoria contemporană a Austriei și în actuala atitudine a Germanilor motive de a se alia cu politica acestor din urmă.

Organul german zice, în ultimul său articol, că guvernul austriac prigonește pe cele 8 milioane de Germani austriaci în-

tocmai cum Maghiarii persecută pe Români; Români din Ungaria și din România apelează la sprijinul Germanilor rămân însă solidari cu atitudinea slavofilă a Românilor bucovineni. De oare-ce însă aceștia susțin pe un guvern anti-german, întreg Românismul pierde simpatiile grupului d. *Schoenerer*.

Organul din chestiune adresează apoi Românilor din Bucovina un tel de somațiune, cerându-le a ieși din majoritatea guvernamentală, dacă vor să aibă perspectiva de a fi sprijiniți de fracțiunea *Schoenerer*.

În cele din urmă, ziarul german se supără, pentru că *Liga Română* a susținut într'un articol, că în Bucovina nu există decât două naționalități: Români și Ruțenii. Ne pare rău de supărarea confrăților de la *Ostdeutsche Rundschau*, dar menținem întru toate afirmațiunea noastră și vom reveni pe larg asupra acestei chestiuni.

E, negreșit adevărat, că Germanii din *Boemia, Moravia și Silezia*, ar ajunge sub hegemonia Cehilor, îndată ce Statul istoric boem s'ar reconstrui. Tot așa este de adevărat, că Români din Bucovina sprijinesc pe guvernul austriac în rivna sa de a satisface cererile Cehilor.

Ce au însă a face toate acestea cu soarta Românilor din Transilvania?

Ș'apoi, ce au făcut Germanii austriaci în trecut pentru Români bucovineni? Nu numai că nu au recunoscut și nu au înaintat drepturile lor naționale, ci, din contra, le-au contestat și le-au combătut. Și ce promit astăzi măcar Germanii din Austria poporului român?

Nimic!

Nu e deci nici o mirare, că Români din Bucovina nu simțesc și nu înțeleg întru cât există deocamdată o comunitate de interese între ei și între politica fracțiunilor germane din Austria.

INFORMAȚIUNI

Comitetul central al Ligii, ținind seamă de profunda mișcare ce a cuprins capitala și întreaga țară în urma provocărilor maghiare, a ținut mai multe ședințe în timpul din urmă și a hotărât, între altele, să ia toate măsurile posibile spre a contracara perfida campanie, pe care o duc acum Maghiarii în presa străină și care tinde a produce impresiunea, că Românii ar fi capitulat și ar fi părăsit, ca niște lași, cauza românească de peste munți.

Aceste infame calomnii trebuiesc infierate și spulberate, și aceasta grabnic și în chip practic.

CAMPANIA IN PRESA STRĂINĂ

Spre a nu pierde timp, s'au dat deja mai multor ziare străine informațiuni exacte despre starea lucrurilor și tot în acest scop au fost angajați corespondenți speciali cu însărcinarea de a desvelii uneltirile unguerești și de a lumina opiniunea publică europeană asupra machiavelicelor minciuni și calomnii colportate de număratele ziare străine ce stau în serviciul maghiarilor.

UN ZIAR NAȚIONALIST IN LIMBĂ STRĂINĂ

Pentru ca să ne putem apăra sistematic în privința lăvinelor de denaturări ale agenților maghiari, Comitetul se ocupă cu ideea de a întemeia un organ național de publicitate, scris în nemțește (event. și în franțuzește).

Ideea, aceasta este îmbrățișată cu căldură de toți membrii Ligii și îndată ce fondurile vor permite, ea va deveni un fapt.

SUBSCRIPTIUNE NAȚIONALĂ

Pentru acoperirea cheltueleur necesitate de noua mișcare națională și pentru crearea

unui fond permanent al Ligii, se va deschide o subscripțiune națională. Tot ce este Român adevărat în țară va contribui, suntem siguri, după puterile sale și cu dragă inimă pentru înaintarea unui scop atit de mareț.

CONFERINȚE LA ATENEU

Tot din acest punct de vedere se va organisa o serie de conferințe la Ateneu, în cari se vor desvolta idei menite a înainta mișcarea națională.

CONFERINȚE IN PROVINCIE

Dar nu numai în capitală, ci și în provincie va fi purtat drapelul Ligii. Intreg comitetul central executiv va visita mai multe orase, unde membrii vor ține conferințe în beneficiul Ligii și vor pleda în cel mai nobil proces: în cauza sfântă a Românilor subjugați.

Comitetul central al Ligii Culturale aduce mulțumiri d-lui C. S. Bolintineanu, consilier comunal și vechiu membru al Ligii, pentru suma de una sută lei oferită Ligii pentru sporirea fondurilor sale.*

*

Ziarul «Le Nord» din Paris publică pe pagina primă o foarte simpatică dare de seamă despre mitingul național al Ligii Culturale. Tot simpatic vorbesc despre mișcarea noastră și ziarele franceze *Gil Blas, Le Temps, Figaro* și *Journal des Débats*.

Dintre ziarele germane, cele următoare s'au ocupat și continuă a da importanță mișcării noastre: *Münchener Allgemeine Zeitung, Kölnische Zeitung, Frankfurter Zeitung*, dar mai ales *Deutsches Volksblatt* de la Viena.

Pester Lloyd, organul guvernului maghiar, zeflemisește în două corespondențe amîndouă mitingurile. Autorul acestor corespondențe de la București este d. *Hans Krauss*.

Din presa engleză *Times* a dat o scurtă dare de seamă.